

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Spangles McNasty

și Peștele de Aur

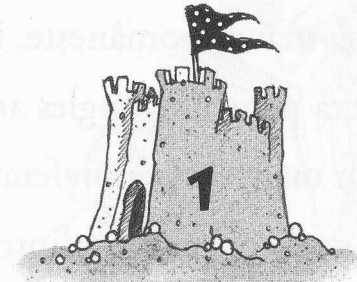
STEVE WEBB

ILUSTRĂȚII DE CHRIS MOULD

TRADUCERE DE
DAN STARCU

București, 2017

Strălucitorul

Spangles McNasty se purta urât cu toată lumea, oriunde și oricând.

Avea o inimă rece și împietrită ca a unui pește congelat din lada frigorifică a unui supermarket, un creier mustind de răutate și un cap ce strălucea din pricina cheliei.

Un singur lucru îi plăcea lui Spangles mai mult decât să fie rău cu ceilalți – și anume să colecționeze obiecte strălucitoare de orice fel. Firește, spunem „să colecționeze“ în sensul că

le lua fără să le plătească sau să îi ceară cuiva
voie pentru ele; mai pe românește, le **fura**.

O zi perfectă pentru Spangles ar fi început
cu o porție din mâncarea sa preferată – cartofi
prăjiți reci și unuroși, culeși dintr-un coș de
gunoi de pe malul mării, ca să nu dea bani
pe ei. În continuare, s-ar fi strâmbat puțin
la băbuțele de pe stradă, ar fi urlat la copii
și, pe cât posibil, ar fi tras câteva vânturi în
biblioteca din oraș. Dar cireașa de pe tort ar fi
fost să colecționeze ceva **strălucitor** în drum
spre casă.

Dacă ar fi putut lua ceva strălucitor de la o
bătrână cu un copil de mână aflată în vizită la
bibliotecă, în timp ce ar fi ronțăit cartofi reci,
s-ar fi strâmbat, ar fi tras vânturi și ar fi urlat
totodată, atunci ar fi avut o zi de-a dreptul
minunată, poate cea mai fericită din viața lui!

Din păcate pentru Spangles, ziua aceea se
lăsa așteptată, dar el nu-și pierdea speranța și
în fiecare dimineață se trezea cu o nouă pornire
de răutate în inima lui de pește congelat.

— Poate că azi vom da lovitura, Trevor,
zicea el nerăbdător.

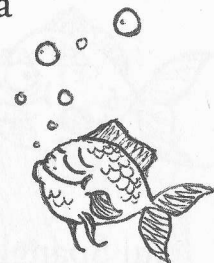
Trevor era un **peștișor auriu** care locuia cu Spangles într-o furgonetă veche și ruginită. Aceasta își încheiase lunga viață aventuroasă într-un cimitir de mașini, unde urma să fie reciclată dacă Spangles McNasty n-ar fi trecut pe acolo într-o după-amiază și n-ar fi „**colecționat-o**“, profitând de faptul că nu se afla nimeni prin preajmă.

Din ziua aceea, toate colecțiile sale ticăloase se mutaseră în ea.

Chiar dacă furgonetele nu sunt locuințe mobile complet echipate, precum rulotele, sunt mai rapide și au mai multe scaune cu centuri de siguranță. Cea a lui Spangles părase însă rareori orașul Bitterly Bay și doar atunci când el pune la cale o misiune specială pentru a-și îmbogăți **rezerva de colecții**. Cuibărit într-o curbură a țărmului ce se întindea de la Jelly Cliffs, în nord, până la Sandylands, în sud,

Bitterly Bay era adevărata „**casă, strălucitoare casă**“¹ pentru Spangles McNasty. Expresia îi plăcea atât de mult, încât o scrisese cu degetul în praful care acoperea furgoneta, chiar deasupra locului unde scrisese „**Trevor e un jegos**“.

Trevor înota mulțumit în mici cercuri concentrice într-un vas de sticlă agățat de oglinda retrovizoare a furgonetei, acolo unde majoritatea oamenilor își țin odorizantele auto în formă de brad de Crăciun.

Spangles îl agățase pe Trevor de oglinda furgonetei din două motive: ca să aibă cu cine vorbi și ca să vadă soarele strălucind **magnific** pe solzii săi aurii, lucru care se petrecea chiar în dimineața aceea însorită de sâmbătă, când începe și povestea noastră.

¹ Aluzie la cunoscuta expresie „casă, dulce casă“ (n.red.)

Trevor înota liniștit în vasul său din furgoneta ce îi servea drept casă, parcată lângă un chioșc de ziare. Era fericit ca un pește, după cum spune proverbul (mă rog, nu spune, dar ar trebui). Spangles tocmai intrase în chioșc, să

cumpere ziarul local. Și el era fericit ca un pește.

Trevor se opri o clipă din înotat și se uită la chelia familiară a

lui Spangles, care se apropia.

Spangles tropăia plin de zel prin chioșcul de ziare, îmbrăcat într-un costum peticit cu dungulițe și ridicându-și atât de sus picioarele încălțate cu teniși jerpeliți, încât mai să atingă tavanul.

Îndreptându-se spre ieșire, fluierea vesel văzându-și chipul nesuferit în geamul de la ușă,

Libris.ro
aspect pentru dameni și cărți

Își răsuci mustața lungă, tip ghidon, își ridică scurt sprâncenele groase ca niște omizi și încercă să trântescă ușa după el. Spre nemulțumirea lui, se nimeri să fie una dintre ușile acelea cu mecanism de amortizare. Murmurând câteva înjurături, Spangles se urcă la volanul furgonetei sale și trânti în schimb portiera acesteia. Furgoneta se cutremură și străvechea alarmă porni să se vaite *Strident*, ca un elefant nefericit de la *Weight Watchers*¹. Spangles se propti apoi în claxon, ca din greșală, ca să fie sigur că face cât mai mult zgomot.

((TiiiiiiiT!))

¹ Societate americană care oferă diverse produse și servicii destinate pierderii în greutate (n.red.)

— **Trezirea, trezirea!** strigă Spangles radios, împăturindu-și ziarul, după care se întoarse spre Trevor. Salutare, strălucitorul meu prieten! Pot spune că arăți nemaipomenit în **dimineața asta însorită!**

Spangles era neobișnuit de vesel, și nu doar fiindcă trezise din somn 146 de locatari mai devreme decât intenționaseră ei într-o zi de sâmbătă. Avea niște *gânduri răutăcioase* în cap și nimic nu-l făcea mai fericit ca o răutate bine chibzuită.

— Închipuie-ți numai ce-o să fie când o să te faci mare! zise Spangles rânjind la pește ca un maniac. Credea cu tărie că peștișorii aurii cresc cât balenele și că sunt făcuți din aur masiv. Închipuie-ți ce-o să mai strălucești, Trev!

Dar Trevor nu-l asculta, era ocupat să înoate, intrând și ieșind din castelul său, jucându-se de-a soldatul.